

Com pedres vives

«Acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és "escollida, de gran valor". També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual» (I Pe 2,4-5a).

El diumenge, dia 12 de maig d'enguany vam celebrar solemnement el primer centenari de la col·locació de la primera pedra del nostre temple parroquial. A les 12 del migdia, sota la presidència de Mn. Joan Batlles, vicari episcopal de la nostra zona, començà la celebració. Al peu de la façana, al costat esquerre de l'entrada al temple es descobrí un monòlit amb la suggerent inscripció: CRIST PEDRA ANGULAR/1885-1985; en fer la pregària de benedicció un estol de coloms s'enlairà cel amunt, núvol blanc, aleteig suau, símbol de l'Esperit que ens reunia en to festiu.

«Formeu un edifici construït sobre el fonament dels apòstols i profetes, que té el mateix Jesucrist per pedra angular. Sobre ell reposa tota la construcció, que es va alçant harmoniosament gràcies al Senyor i forma un temple consagrat» (Ef. 2,20-21).

La celebració eucarística, font i cimal de la vida cristiana, coronà magníficament la nostra trobada: la Paraula de Déu proclamada, l'homilia extensa i càlida, pregàries que recollien els nostres profunds anhels, unes ofrenes expressives, una taula parada, la memòria de Jesús, uns cants animosos, una participació sentida, uns gests sincers, una comunió viscuda. A la tarda del mateix diumenge ens aplegà a la plaça de l'església una ballada de sardanes, símbol de festa i de poble, i una ballada de la colla de joves del ball de gitanes, símbol d'alegria i de la joventut de la nostra Església.

«¿No ho sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres». (I Co. 3,16-17).

El centenari de la col·locació d'una pedra ens brindà l'oportunitat d'una festa gran i alhora d'una reflexió profunda. Tota la força de la celebració consistia a saber passar imperceptiblement de les pedres ja centenàries que avui basteixen el nostre temple parroquial cap a les pedres espirituals que són i han estat cada un dels creients, que és la comunitat cristiana reunida que té a Crist com a cap, com a pedra angular que corona l'edifici. El temple parroquial és el lloc de reunió, la casa de la fe, la porta oberta a noves generacions de creients que, com a temples plens de l'Esperit, testimoniaran el Crist amb una renovada esperança.

«Per Jesucrist, també vosaltres heu entrat a formar part de l'edifici, on Déu resideix per la presència de l'Esperit». (Ef. 2,22).

Aquest Núm. de PLAÇA VELLA se suma dignament a la commemoració d'aquest centenari. El meu agraïment personal a tots els qui ho han fet possible.

MN. MIQUEL